

פרשת שלח לך

בס"ד בר"ה

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א
כ"א סיון תש"פ | גיליון 675

מאמר

ראש הישיבה

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 | ת.ד. 50226 |
טל: 02-5812210 | פקס: 02-5812252
לפניות בנושא העלון: al5308000@gmail.com

שמדברים רעות על הצדיקים? איך אפשר לאהוב אותם?

אבל למעשה התשובה על השאלה הזאת היא ההרחבה של התשובה על השאלה הקודמת. כשיהודי אחר מצער אותך והוא באמת עושה מעשה לא טוב, צועק, מקלל, מזיק - הוא בוודאי לא בסדר אבל אתה לא שונא אותו - מדוע? כי הוא רק מקל של ה'. מה שאתה סובל זה לא בגלל זה בגלל שככה ה' רוצה וזה לטובתך ויש כאן מסר אישי עבורך מתוך האהבה שבורא עולם אוהב אותך ורוצה לקרב אותך.

אבל מה עם אותו אחד שמצער אותך הרי הוא באמת לא בסדר? אז נכון שהצער שלי הוא לא ממנו אלא מה, אבל הוא באמת לא בסדר, למה לא לשנוא אותו על כך?

הרחמנות הגדול ביותר

אלא שהתשובה היא שהבן אדם הזה שעושה מעשים רעים - כשטו אין לו דעת. הוא בסך הכול מסכן גדול. הוא גם מסכן שה' בחר בו להיות השליח הרע לעשות רע בעולם. אם כך לא רק שאין מה לשנוא אותו, אלא יש עליו רחמנות כפולה ומכופלת, גם אין לו דעת, והוא גם במעגל האומלל של "מגלגלים חובה על ידי חייב". אז בוודאי מוטל עלי לרחם עליו ולאהוב אותו ולהתפלל לה' שייתן לו דעת ושיחזיר אותו בתשובה.

ולכן גם כשתאה רואה רשעים שפועלים נגד התורה והצדיקים, תבין שהם בסך הכול מסכנים גדולים. כמו שאתה רואה עני מקבץ נדבות ברחוב ואתה מרחם עליו, ככה תרחם גם עליהם. אין לך עניים גדולים מהם, כי "אין עניות אלא סן הדעת".

תאהב אותם ותתפלל עליהם. תתפלל עליהם בברכת חזון הדעת שה' ייתן להם דעת, ובברכת הרצפה בתשובה שה' יחזיר אותם בתשובה, ובברכת סלה לנו שה' יסלח להם כי העוונות שלהם מכבידים על השכינה ועל כל עם ישראל ואנחנו ערבים גם עליהם.

המזיק מזיק לעצמו

ובסך הכול האנשים האלה מזיקים רק לעצמם. כי אף אחד לא יכול להזיק לך, שהרי ה' משגיח המשך בעמוד 3

אהבה ורחמים

הדיבורים הרעים על עם ישראל.

כשאתה אוהב כל יהודי - אתה המרוויח הראשון. אין אושר גדול מזה. אין שמחה וסיפוק מלראות כל היום את האנשים שאתה אוהב, ואין צער ותסכול יותר מאשר לראות אנשים שאתה לא אוהב. וכשאתה חושב טוב על כל יהודי ואתה אוהב אותו - אתה למעשה מסתובב כל היום בין האוהבים שלך היקרים ללבך. זו הרגשה טובה ומרוממת.

אהבה באמונה

ובכל זאת שאלו אותי רבים שתי שאלות.

שאלה ראשונה, איך אפשר לאהוב את השונאים שלך? את אלה שמזיקים לך?

אז כמובן, אלה שלמדו את הספר "בגן האמונה" לא שואלים את השאלה הזו. ולכן הסברתי בשבוע שעבר שהאמונה, שהיא הבסיס לכל המידות הטובות ולכל הטוב שבעולם הזה - היא גם הבסיס של אהבת ישראל אמתית לאהוב כל יהודי.

רק כשאתה יודע שהכול מה' ואף אחד לא עושה לך כלום, וכולם בסך הכול שליחים ומקלות של ה' - רק אז אתה יכול לאהוב את אלה שמצערים אותך, כי אתה יודע שזה לא הם אלה שמצערים אותך.

ומה עם הרשעים?

אבל שאלו אותי שאלה נוספת: איך אפשר לאהוב את הרשעים, את כל אלה שפועלים נגד התורה,

סיום מסכת מסוג אחר

עם ישראל היקר, הכול כבר מוכן לגאולה.

את כל הצרות והייסורים כבר עברנו. בורא עולם רוצה מאתנו עוד מאמץ קטן בשביל שנוכל לעשות "סיום מסכת" על כל הגלות הארוכה הזאת ונתחיל לראות את כל ההבטחות והייעודים של הנביאים וחז"ל מתגשמים לנגד עינינו.

מה חסר עכשיו? רק להרבות באהבת ישראל! אין דבר שמושח את האבא כמו לראות את הבנים שלו אוהבים ומאוחדים.

וגם אם הם לא מסכימים, הם לא שונאים זה את זה. וגם אם חלקם טועים, הם לא מתרחקים, אלא מתקרבים ומקרבים מאירים פנים ומסבירים, ולפחות אוהבים ומתפללים איש על רעהו.

הראשון להרויח

בשבוע שעבר יצאתי בקריאה לעם ישראל להתחיל בקמפיין מחץ לקירוב הגאולה שקוראים לו "אני אוהב כל יהודי" - להתחיל ולשגן ולעשות הכול כדי לאהוב כל יהודי מכל הלב, להימנע מלצער

או מלדבר רע על עם ישראל ולהרבות באהבה בינינו. וברוך ה', יהודים רבים מתחילים להיות לפי זה ומבערים מהחיים שלהם את כל הארס המיותר והמזיק לעצמם ולעולם של שנת החיים ושל

כל יהודי

אני אוהב

חינוך באהבה

הרב יצחק אבוחצירא

לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

בדיחות הדעת

איש אחד מגיע לרב רפורמי שיברך אותו. אומר לו הרב: הברכה שאתה מבקש, עולה \$18000. התפלא האיש, ושואל: בכל שבת הכהנים בבית הכנסת מברכים אותי באהבה ובחינם! נכון, עונה לו הרב, לכן הם הולכים יחפים.

הדלקת נרות

ר"ת	כניסה	יציאה	ירושלים
21:02	20:27	19:10	ירושלים
21:00	20:30	19:27	תל אביב
21:04	20:32	19:21	חיפה
21:00	20:27	19:26	באר שבע

זה גורם. מצד אחד חוסר חינוך ומצד שני עודף "חינוך". ולכן הדרך הממוצעת היא "דרך המלך". בעלי המוסר אומרים, שפוש הילד משולה לציפור הנתונה בכף היד, אם מרפים את האחיזה מעט, היא בורחת. ואם לוחצים מעט היא מתה. ולכן האמת יורה דרכו, שהדרך הממוצעת היא הדרך המחנכת, דהיינו בשום אופן לא ללחוץ ולא לכפות ומצד שני למצוא את הנתיב להיכנס ללב הילד ולהשפיע עליו מבפנים להיות אוהב תפילה. החיסרון היחיד בגישה זו היא: שבכדי להגיע לתוצאות לוקח הרבה זמן ואפילו מספר שנים, אך אם ברצוננו לחנך "בדרך הנכונה" הגישה הממוצעת, היא הדרך הבטוחה.

להעביר מה שבתוכנו

מור הרב שלום ארוש שליט"א תמיד אומר: שבכדי לחנך את ילדינו לאהוב את התפילה עד שיזכו להיות בעלי תפילה וכן בכדי לחנך את ילדינו להיות אוהבים את בית הכנסת עד שיזכו להיות מהמשכילים ומעריבים בבתי כנסיות, עלינו להיות מבעלי המידות הנ"ל או לפחות להתחיל לעבוד ולהתפלל על כך.

שהרי אם אהבת התפילה רחוקה מאיתנו, כיצד נוכל להעביר אותה לילד, הרי היא לא קיימת אצלנו?! ולכן פשוט שבמקביל לעבודה עם הילד עלינו לעבוד עם עצמנו בנושא התפילה. לא בכדי, חכמינו במסכת ברכות (לב ב) אמרו: "ת"ר ארבעה דברים צריכים חיזוק, אלו הן תורה, ומעשים טובים, תפלה ודרך ארץ. התפילה היא "עבודה שלב" וכדי לרכוש אותה נדרשת עבודה.

המלצת השבוע

אני רוצה השבוע לסיים את המאמר בהמלצה חשובה לחיים: חשוב מאוד בכל בית, לעשות סדר קביעות וללמוד את הספר "בשדי יער" המדריך את האדם להיות "בעל תפילה".

זו הזדמנות מצויינת אפילו בזמן הארוחה היומית המשפחתית, כל יום דף אחד, בצורה קבועה. כאשר תהיה הדרכה קבועה, כמו לימוד יומי בספר מצויין, נוכל בע"ה "ביחד" אנו והילדים להתקדם.

שוב אין "נוסחת קסם" והכל תלוי בתפילה על זה בעצמו, ולהתאזר בסבלנות רבה ולכלכל את צעדינו בדרכי נועם ונחת.

המשך בע"ה בשבוע הבא

"דברי חכמים בנחת, נשמעים" ובכדי לדבר בנחת עלינו להיות ניונים. בכדי שלדיבורים ולמעשים שלנו תהיה תועלת ולא ח"ו נזק, עלינו להכניס את הרצון שלנו "לחנך את הילד לתפילה" לתוך הכלי שבתוכו יוכל לעבור הרצון הזה. הלל הזקן לימד אותנו שהכלי הזה הוא: "אהבה".

הלל אומר: "הוי מתלמידיו של אהרן, אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הפרישות וינקיטתן לתורה" ולהפך כאשר אנחנו רואים שאין דברינו נשמעים ופועלת החינוך אינה נכנסת בלב השומע זה בגלל ש: "רבה אמר: אם ראית תלמיד שלמוזד קשה עליו כבדל, בשביל רבו שאינו מסביר לו פנים" (תענית ח/א)

אהבה והסברת פנים, הם כלים, שבאמצעותן נוכל להעביר פעולות חינוך והדרכה לתורה, תפילה, מידות ודרך ארץ.

המשגיח הגה"צ הרב וולבה זצ"ל כותב בספרו: "אין לך דבר המוקלק את היחס הלבבי בין אבות לבנים כמו רוב מורא. כשהילדים עוד רכים, על האבות לדאוג ליום שבו יעמדו על דעתם, פן חס ושלום, מתקבצים רשמים שליליים ומרוב פחד ואימה בבית, יבעטו בהוריהם וילכו לדרכם הכלל הגדול בהנהגת הבית בחינוך הוא: "צריך למסרינו בניחותא כי היכי דלקבלו מיניה" (שבת לד/א) דהיינו צריך לומר בנחת כדי שיקבלו סמנו. (עלי שור עמוד רסא)

הדרך הממוצעת

בהחלט ניתן להבין את הגישה של חינוך קצת כפייתית לתפילה או להגעה לבית הכנסת עם אבא וכדו' שהרי ההורים רואים כל כך הרבה נערים שבית הכנסת אינו מקום "הבילוי" העדיף עליהם והם מפתחים שכן יקרה ח"ו גם עם ילדיהם ומאחר והם חושבים שזה קרה מחוסר חינוך להגעה לתפילה וכדו' אז הם לוחצים על הילד. אך האמת היא, שזה

שערי תפילה פרק ג'

שבוע שעבר סיפרנו על יוסי, שמרוב רצון אביו לחנכו להיות "בעל תפילה", גרם ב"שיטתו החינוכית" להשגת התפילה אצל בנו, עד שאינו יכול אפילו לראות בית כנסת.

מי משיג את המטרה

הורים יקרים! עלינו לדעת שחינוך יהודי הוא רק "בדרכי נועם" שהרי תורתנו הקדושה היא "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום".

חינוך בכפייה או מתוך רוב מורא, מביא אמנם לתוצאות מידיות, שהרי הילד מרוב פחד, אי נעימות ואילוצי העונש יבצע את פקודת האב ויבוא איתו לבית הכנסת, אך לאורך זמן הילד ישנא את מה שכפו עליו וימצא את הדרך לברוח מהפעולה שנעשתה בכפייה.

להכריח ילד לבוא לבית הכנסת ואפילו להדבק לכסא כל משך זמן התפילה זה אפשרי בהחלט, אך עלינו לשאול: אם זה משיג את המטרה שלנו ב"חינוך לתפילה"?! נבדוק: האם בחינוך כפייתי- הילד יאהב את התפילה?!

האם כשנחייב אותו לבוא לבית הכנסת, אז בית הכנסת יהיה עבורו מקום שנועים להיות בו או שהוא עלול להיפך לחדר עינויים?!

עלינו לחשב מה עדיף: תפילה בלחץ ובכפייה עכשיו, או שאולי עכשיו ברגע זה, או בתפילה זו, הילד לא יתפלל, אך לאורך זמן נראה שהוא מגיע בשמחה ומתחבר לתפילה.

כלים של חינוך

בכדי שנוכל לחנך את הילד בדרך שהתווה לנו בורא עולם בדרך תורתנו הקדושה, בכדי שדברי החינוך יכנסו ללב השומע, עלינו לדבר בבחינת

עלון חוט של חסד

מופץ בכל רחבי הארץ | בתי כנסת | בתי ישראל
בתי חולים | בתי כלא | בבסיסים בצבא | ועוד...

גם אתה יכול להיות שותף לזכות הגדולה ותזכה ב:

"העלון מחלק אותי כל שבוע מתחיל"

"אצלנו אין שבת בלי עלון של חוט של חסד"

נבאי בבית כנסת? זו הזדמנות בשבילך!! להפיץ את העלון בבית הכנסת שלך...

להצטרפות: 02-5308000

לא יכול לנתק את הטלפון

זה היה התזכורת **מקו האמונה**, על כך שהתווסף תוכן חדש, עניתי באינסטינקט, בלי לשים לב בכלל שאני לא בנוי עכשיו לאמונה בכלל, אני רחוק ממנה יותר נכון...

אל תשאלו אותי איך השתלשלו העניינים כי אני ממש לא זוכר, מה שאני זוכר זה משפט שהרב אמר, שם בקו הזה - **"או אמונה או גיהנום!!!"** זה היה בום ענק שהגיע בזמן, והבנתי - יש מצב לחיים שפויים בעולם גם אם הכל מתהפך...

ומאז - **אני עם הטלפון ביד, ולא מסוגל לנתק.**

אין לי מילה אחרת, התחלתי לחיות

תודה רבה,

חיים.ג'

עכשיו אתם מבינים למה דבר כזה חייב להעלות על הכתב- כדי שההשגחה העליונה תגיע גם אליכם (תרתי משמע) והמטרה היחידה - שעוד ועוד יתחזקו על ידי האמונה. **ותזכרו תמיד - "יש מצב לחיים שפויים בעולם, גם אם הכל מתהפך"**

בקרוב הקו בצרפתית ואנגלית, אנחנו תמיד נהיה פה - כדי לעדכן אתכם.

אני מהאופי שלי בן אדם לחוץ, על כל דבר שזד- מה יהיה עם הפרנסה, איך אני יחתן את נעה ביתי (היא רק בת שנה).

איך אני יסיים את החודש, האם אני יצליח... האם אני יהיה בריא. מי שמבין אותי - מבין אותי, אתה מרגיש כמו אריה מאחורי סורג. זהו חודף אותך כל היום.

עד שבאה הקורונה (גם לה אני חייב הרבה תודות) אני חייב לציין שזה כבר היה מעבר ליכולות שלי הייתי חסר אונים לחלוטין, הפחדים השתלטו עלי ישבתי בבית כולי מכוץ, לא יכולתי אפילו לחייך לבת שלי, כל טלפון הקפיץ אותי, אפילו שהכל היה בסדר, אישתי גם היא עמדה חסרת אונים בלי יכולת להשתלט על הפחדים שלה ושלי יחד.

ואז הגיע הטלפון

לא, זה לא היה מלאך מהשמיים שאמר לי תרגע כבר!!

הבוקר ההוא היה רגיל למדי, שום דבר לא הכין אותי למכתב שאני אמור לקבל, בכיוון חיובי כמובן.

זה היה כשחזרתי מחל"ת ו- צלילה עמוקה אל תוך עומס העבודה. אך אז, צדה את עיני מכתב שחיכה לי...

תאמת, מכתבים רבים מגיעים אלינו, למערכת העלון, הרוב משאיר לנו חיוך בלב שנשאר שם הרבה זמן, אבל את הטובים שבהם אני מרגיש חובה להעלות כאן על הכתב, כדי שיאיר לכם גם את הלב.

וכך זה היה:

"דציתי לשתף אתכם בסיפור, סיפור יקר של הצלת חיים או השגחה פרטית או שניהם ביחד... הסיבה שאני משתף אתכם, כי יש לכם חלק גדול בסיפור, ואפילו בלי שתדעו.

טוב, אני לא ימתח אתכם עוד, עדיף שאני יתחיל...

"זה היה בום ענק שהגיע בזמן, והבנתי - יש מצב לחיים שפויים בעולם גם אם הכל מתהפך..."

שלוחה לבחירתך

1 בלעדי
מבדק יומי מהרב ארוש מסר, חיזוק ועוד.

8 שידור חי
מהשיעורים של הרב בחולון, ירושלים ועוד.

התקשרו:
קו האמונה 02-6444250

11 מדריך
מדריך מפורט איך להשתמש בקו

6 בדיחות
מאגר ענק של בדיחות מפי הרב

20 הדף היומי
דף היומי העולמי מפי הרב נחמן ארוש

להתחזק • לחייך • להודות

"עם הטלפון ביד ולא מסוגל לנתק"

קו האמונה - תזאזין, תרגיש בטוח

ילדון חידודון

בין הפותרים יוגרלו מתנות

שלושה דברים משותפים לפרשתינו ולפרשת מקץ?

תשובה לחידה פרשת נשא: קרבן שעורים. קרבן העומר, הוקרב ביום א' של חוה"מ נעשה משעורה (ויקרא כג טו) והמכנה המשותף הוא קרבן סוטה הזוכר בפרשת נשא ונעשה משעורה (במדבר ה טו).

הזוכה יצחק מרטיץ, רכסיס

פתרונות לשלוח למייל | פקס:
al5308000@gmail.com | 02-5812252

חיזוקית -

סיון | ערך התורה

התורה היא לא ספר ספורים ולא ספר היסטוריה, התורה היא ספר החיים שלך.

(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים: 052-6672221

הסדרה לשלום הבית
מאת הרב שלום ארוש

052-2240696

למען כבוד וגאות, עליהם אומר הכתוב (משלי י"ג): "ובטן רשעים תחסר". הינו שתמיד חיים בהרגשה שחסר להם. על כן יש לזכור להסתפק בפרנסה שה' יתברך מזמין, ומשעור פרנסה זה להכריש חלק לצדקה, כמבואר בשלחן ערוך.

מובא בפרקי אבות ו': התורה נקנית בארבעים ושמונה דברים ואחד מהם הוא: "השמחה בחלקו". אדם שזוכה להיות שמח בחלקו, לא רץ להיות עשיר, כיון שהוא כבר עשיר, כמו שכתוב: "איזהו עשיר השמח בחלקו".

בספר הקדוש שיחות הר"ן, שיחה קכ"ב, מועיד על עצמו הצדיק הקדוש רבי נחמן מברסלב, שהוא היה צריך הרבה פעמים להמתין לישועת ה' בענייני פרנסתו, ואילו היה דוחק את השעה ולא היה ממתין בסבלנות שיבוא השפע בעיתו, לבטח היה כבר נעשה בעל חוב והיה מסתובב בדרכים להכש פרנסה. שערנו בנפשכם: הצדיק המופלא הזה מועיד בפנינו, שאם לא היה ממתין בביטחון לישועת ה' והיה דוחק את השעה - היה הופך לאיש נוסע ומיטלטל, כמו כל הסוחרים הנוסעים ומטלטלים עצמם בשביל הפרנסה. ובמקום להיות איש האלוקים, מורנו ורבינו רבי נחמן מברסלב ז"ע, היה הופך לעוד סוחר מטלטל בשם נחמן...

יש לך סיפור תודה? המערכת תשמח לפרסם אותו
al5308000@gmail.com

סיפורי תודה

אמרת' תודה ונושעת'

רוכא שנים בפקום

כי לאדם רחוק לגמרי, קשה מאד לשנות ארץ תינו, להתחיל לשמור שבת, להתפלל וללמוד, אצל לומר תודה זה קרוב מאד לכל אדם.

וכן כותב ה'שופט אמת' ש'הודאה יכול להיות לכל איש יש'ראל, ואף הפולקלף בחטא, על ידי הודאה וידי דברים מתקרב...".

אמונה ושכל זה מקבילים רק מהצדדים האמיתיים שאזכים להשיג את הטוב של שער החמשים, את הטוב של הגאולה ושל העולם הבא, וכי שפאמין בצדדים ושומע בקולם יכול גם הוא לזכות ש'יאיר בו הטוב והדעת הנפלאים הללו, וללכת עם תורה והודאה באמת.

התקשרה לרדיו אשה שהשן שלה פאבה לה, התחילה להגיד: "תודה ה', תודה...". התקשרה לרוכא, והרוכא אמר לה: "תבואי עכשו", ספרה שהרוכא שלה עמוס מאד ותמיד התור אצלו רק לעוד שבועים. אברה תודה, וכבר הישועה! וכן ספרה שבקשוף כל הטפול אברה בפחשבה תודה: "תודה ה', תודה לה, תודה, תודה...". כל הזמן אברה תודה, וספרה שהטפול עבר בקלות...

בקהל הרצאה בגן יבנה, נגשה אלי אשה אחת, הבן שלה עוד רחוק, היתה לו איזו בעיה שם בצבא, נתנה לו לקרא את הפרגליות, וספרה שהבן התקשר אליה ואמר: "אפא, את לא מאמינה, קראתי את הפרגליות, אמרת' תודה ונושעת'".

פחות חשוב לדעת מה בדיק היתה הישועה, היא גם לא ספרה את הפרטים. אבל אותה אשה התלהבה ושמחה מאד, שבנה התעורר לאמונה בעקבות זאת שזכה לראות שאמרים תודה ונושעים. החדוש העקרי הוא, שגם אדם שאינו שומר תורה ומצוות, אם הוא אומר תודה ונושע מצרה, ישועה זו קביאה אותו הישר אל ערש נקדת האמונה העמוקה, שהכל מה' והכל לטובה. ומשם בקל הוא מתקרב לבוא עולם ולישמירת תורה ומצוות.

על זה אומר חז"ל, שלעתיד לבוא יתפטלו כל הקרבנות מלבד קרבן תודה, מפני ש'יתגלה שער החמשים של הקדשה, שהוא הדעת הנפלאה שהכל לטובה, וזה יראו כלם עין בעין שלמעשה מאז ומתמיד צריך היה רק להודות ולהודות.

כל הדברים שהאדם בכה עליהם, התלונן והצטער בגינים - על כלם הוא היה צריך רק להודות!

אמרת' תודה ונושעת' 052-2240696

שלום הבית שלי

הרב שלום ארוש שליט"א

ה' קובע את רמת החיים שלך!

בשבוע שעבר דיברנו בנושא הצ'קים, כרטיסי האשראי והתשלומים. כל המוצאות הללו הן כלים שבעזרתם היצר הרע מערער את אמונתו ובטחונו של האדם בקדוש-ברוך-הוא. על בני הזוג להאמין שה' יתברך קובע להם את רמת החיים שבהם הם יחיו, וסכום הכסף שהוא נותן להם - בזה הוא רוצה שהם יתפרנסו. כאשר אין האדם שמח בחלקו והוא אינו מסתפק במה שנתן לו הקדוש-ברוך-הוא, והוא מתעקש להיות ברמת חיים שהיא יותר מכפי יכולתו הכספית, ובשביל זה הוא מעמיס על כתפיו חובות, לוקח הלוואות וחותר על צ'קים בלי ביקורת - זהו כגם באמונה, מכיוון שהוא רוצה בכוח לחיות ביותר ממה שה' יתברך נותן לו, ומשתעבד להמצאותיו של היצר-הרע.

אם הסכום שהקדוש-ברוך-הוא הקציב למשפחה לא מספיק להם לכל צרכיה, על בני הזוג לפנות לקדוש-ברוך-הוא ולבקש מומו יתברך מתנת חיים שיוסיף להם בתקציב החודשי. ויתנו תודה לה'

יתברך על הסכום שנתן להם, וישתפו את הקדוש-ברוך-הוא בצער חסרון פרנסתם, וכך יאמרו: ריבוננו של עולם, תודה לך על שנתת לי כך וכך כסף, אך זה אינו מספיק לי, ואתה צדיק על כל הבא עלי, אמת עשית ואני הרשעתי. הנני יודעת שעונותיי גרמו שקיפחתי את פרנסתי, אבל גלוי וידוע לפניך ריבוננו של עולם, שעד שאזכה להיות אישה/כשרה ייקח לי זמן. לעת עתה תן לי תוספת פרנסה בחסדך, מידך הרחבה... וכל אחד ואחת יוסיפו מדעתם תפילות ובקשות כיוצא בזה.

אשה צריכה להיות שמחה בחלקה, כפי שה' מנהיג אותה, שלא תפטר עבור עצמה או עבור בני ביתה יותר מכפי יכולתה, ולא תרבה במותרות. ולא כפי שנוהגות נשים רבות, שמפסרות מומו כדי לחיות בגדולה ובהרחבה יותר מכפי יכולתן, ומכניסות את עצמן לקשיים וחובות בשביל כבוד וגאווה, ומגיעות מכך לקלקולים רבים בגשמיות ובפרט ברוחניות, כי מתרחקות על ידי כך מיראת ה' ומקיום התורה.

אנשים שאינם מסתפקים בפרנסה שמוסין להם ה' יתברך, וחיים בהרחבה יתרה מעל הכנסתם

ישועה כפולה

הסיפור הבא נשמע באופן ישיר מבעל המעשה, תלמידו וחביבו של הגאון הגדול רבי מיכל יהודה לפקוביץ', ראש ישיבת פוניבז', שנסתלק לבית עולמו בשנת תשע"א. בשבוע הקרוב (כ"ו בסיוון) יחול יום הזיכרון שלו. פרטי המעשה כמובן שוונו מסיבות מובנות.

רבי שמואל - תלמידו של רבי מיכל יהודה - יהודי תלמיד הכם שפועל רבות לקירובם של עם ישראל לאביהם שבשמים, הקים באחת מערי המרכז ארגון גדול מאוד לשיעורי תורה וקירוב רחוקים. בתחום זה השקיע רבי שמואל און והון במסירות נפש.

מטבעם של דברים, מוסדות של תורה וחסד בחלקם מתוקצבים מזערית. מה שמקבלים אינו שווה ערך אף לעשירית מהוצאותיהם למען הזולת. מי כן מממן כאלו ארגונים? יהודים טובים מהארץ ומחו"ל.

בשלב מסוים הקים רבי שמואל 'ועד יידיים', יהודים שליבם חם וער לצורכי הרוח והיו מוכנים לעזור לו בגיוס כספים באופן קבוע בלונדון. אך היה להם תנאי: "אנחנו

עסוקים רבות בצורכי הקהילה המקומית. אתה חייב למנות יהודי בעל כישורים שירכז את הפעילות ויתאם בינו לבניך".

הם המליצו על מר א' כאדם שמתאים לכך. פנה רבי שמואל לאותו אדם, הסביר לו את החשיבות הרבה הכרוכה בכך ושכנע אותו לקבל עליו את המשרה. א' נענע בראשו לשלילה. הוא עסוק מאוד ואין לו את היכולת להתמסר לתפקיד הקדוש.

אך בטרם יצא רבי שמואל מביתו, נשמע מהחדר הפנימי קולה של בעלת הבית הקוראת לבעלה. מר א' ביקש מהאורח להמתין לו ונכנס פנימה. לאחר עשר דקות שב ובפיו התניה: "ראה, אנו נשואים מספר שנים ולא נפקדנו בילדים. אם תשיג עבורי הבטחה מהרב לפקוביץ', שאתה מקורב אליו,

שניפקד בבן זכר - כולי לרשות המוסדות שלך"...

רבי שמואל היה נבוך. הוא יכול להבטיח משהו? מי אמר שהרב לפקוביץ' יסכים? הוא ביקש ממר א' שיבוא עימו לארץ הקודש, יכנסו יחד אל ראש הישיבה ויבקשו ממנו לפעול ישועה. לאחר מספר חודשים עמדו שניהם בחדר הקטן בבני ברק, וא' שטח את בקשתו: הבטחה לבן זכר.

הרב נמוע מלהבטיח. אבל בירך: "יהי רצון שבזכות הסיוע שלך לקירוב יהודים לבורא העולם - תזכו להיפקד בזרע קודש". מר א' היה מספיק נבון "לחטוף" את הברכה בשתי ידיים ולראות אותה כאילו כבר התקיימה. ואכן בתוך תשעה חודשים התקבל טלפון נרגש בארץ הקודש: בשעה טובה נולדו לבני הזוג תאומים - בן ובת.

אלא שהמשך פלאי היה לאותו מעשה: עשיר גדול מלונדון נכנס תקופת-מה קודם לכן למעונו של הרב לפקוביץ'. בחדר ששמע כל כך הרבה צרות נפתח מקור דמעותיו, הוא סיפר לגאון הישיש שפקידי מס הכנסה פשטו

על העסק שלו, הם מאשימים אותו בהאשמות חמורות, וקרוב לוודאי שדינו יחרץ ללא רחמים עד כדי מאסר.

הרב לפקוביץ' השתתף בצערו ויעץ לו: "סע ללונדון בחזרה, תחפש ברית מילה המתקיימת באזור מגוריך, בשעת הברית תתפלל על כך וד' יעזור". ברית בארץ הקודש אינה טובה, רק בלונדון???

הגביר שב לביתו, והנה זה פלא, במשך מספר חודשים לא הצליח להשתתף באף ברית. כאשר הזדמנה לו הברית הראשונה בה התפלל, הייתה זו הברית האמורה - בנו של א' שנולד בברכתו של הרב לפקוביץ' ז"ל... ימים עברו ובתיבת הדואר שלו נח מכתב רשום שהאשמות כנגדו בטלות ומבוטלות.

על כל אחד בהשגחה פרטית וכל מה שקורה בעולם הכול ברצונו ובגזרתו וברחמיו. וכל שכן שישנה השגחה מופלאה על כלליות עם ישראל ואי אפשר להזיק לתורה או לצדיקים. מי שמזיק ומצער - מזיק אך ורק לעצמו כבר בעולם הזה שחיוו הם חיי גיהנום וכמובן גם בעולם הבא.

כי כמו שפתחנו את המאמר מי שאוהב כל יהודי, מי שמלא ברחמים ובנתינה - הוא המאושר האמתי כבר בעולם הזה. אבל מי שחי בשנאה ובמלחמות - הוא המסכן והאומלל באמת. מסכן הן אדם. לא טעם אף פעם טעם של קדושה, טעם של אמת, טעם של יהדות. זו הסיבה שהוא נראה כמו שהוא נראה.

אהבה מעשית

לכן ברמה המעשית אין לך אהבת ישראל כמו הפצה, ונסביר את זה לאור הקמפיין שלנו.

להיכנס לקמפיין של "אני אוהב כל יהודי", אז זכות גדולה.

איך מתחילים? מתחילים מהראש. אפילו אם אתה רק אומר את זה ועוד לא מרגיש את זה באמת. אז כבר התחלה טובה מאוד.

הכול מתחיל מהמודעות, מההבנה שזו האמת. רק אז מתחיל אצלך הרצון ונולדות בך השאיפות לחיות לפי האמת הזאת. כל עוד אתה חושב שזה נורמלי וטבעי לשנוא את פלוני ואת אלמוני - איך תתקדם בכלל? לכן הכול מתחיל מהראש.

אבל צריכים שזה יגיע מהראש גם ללב, שנחיה את זה באמת ושנרגיש ככה באמת. אז כבר עבודה. ועבודה היא שיון ותפילה. שיון כי כל כך התרגלנו לחיות בלי אהבת ישראל, ועכשיו שאנחנו רוצים להשתנות אנחנו צריכים להרגיל את עצמנו בהרגלים אחרים לגמרי וזה התפקיד של השיון. וכמובן תפילה, כי התפילה גם ממשיכה עליך סייעתא דשמיא והיא גם משיבה את הדעת אל הלב כלומר שכל הלימוד שלך שנמצא בראש שלך על ידי התפילה הוא נכנס לתוך הלב.

להעניק חיים

אבל השלב הבא הוא שהדעת תתפשט בכל האיברים שהם כלי המעשה, וזה על ידי שעוסקים באהבת ישראל בפועל אם על ידי חסד פשוט ואם על ידי ההפצה של הספרים והחוברות שהיא החסד הגדול ביותר, כי אתה לא נותן לאדם רק כסף או שווה כסף אלא אתה נותן לו דעת, אתה נותן לו חיים, כי החכמה תחיה בעליה, אתה מציל אותו מסבל ומוות בעולם הזה ובעולם הבא, ואתה מושיע גם את כל המשפחה שלו לדורי דורות.

לכן יהודים יקרים, תעלו על הגל. "אני אוהב כל יהודי" - זה קמפיין הגאולה.

עוד קצת מאמץ ואנחנו שם ברחמים גדולים ובלי צרות וייסורים, בלי מלחמות, בלי טילים ובלי פיגועים.

אז קדימה נאיר פנים לכל אחינו בית ישראל, וה' יאיר לנו את פניו ברחמיו הגדולים לגאול אותנו גאולת עולם באהבת עולם.

בברכת שבת שלום ומבורך

אבני ברקת
הסדר החדשה מבית היוצר של הרב **שלום ארוש שליט"א**
תאמין בכוחך - וכל חיך ישתנו לטובה
לפרטים והזמנות: 052-2240696

המרגל

בכל אדם נמצא מרגל, היינו חלקים ממנו תמיד רוצים לדעת מה שאין לו חובה בידיעתם. וזה עניין מולד, הסקרנות הטבעית לחקור ולהבין, לראות ולהתבונן בדברים שהם מוחץ לתחומנו. ויש בתכונה זו היבטים חיוביים, כי הסקרנות היא שמייצרת להט ללימודים ודרכה האדם מתפתח בהרבה בחינות ואופנים. למעשה, תכונה זו, תכונת הסקרנות היא תכונה מצויינת, שורשה בצימאון לידע, שזה הצימאון הראשוני והאמיתי והחשוב מכל סוגי הצימאון שיש לאדם. כשתינוק נולד הוא רוצה לדעת, הכל חדש לו, הכל מעניין אותו, ודרך זה הוא מתפתח.

עם השנים הצימאון והתשוקה לידע מוחלף בכל מיני תשוקות שונות שמאפילות ומחלישות את הצימאון לידע. ומטרת האדם בחייו להחזיר לעצמו את הצימאון הראשוני, צימאון לדעת, ועם הצימאון הזה להתגבר על כל התשוקות האחרות.

עם זאת, למרות שהצימאון לידע צריך להיות הגדול מכל תשוקות הנפש, שהרי "כפי הידיעה כך היא האהבה" צריך כל אדם לתחום את הסקרנות שלו, לשים לה גבולות, כמו שדרשו חז"ל על הכתוב "כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך, למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ, ולמקצה הימים ועד קצה השמים" אם רצונך לחקור מה היה, תתחיל מיום שנברא האדם ולא לפני. וכך בכל תחום, צריך הסתפקות ומידה, מה שואלים מה נוספים להבין ועד כמה.

זה היה לימוד תועלתית למרגלים ולשולחיהם, כי התורה מלמדת אותנו שעם ישראל, היינו דור המדבר, היה דור דעה, וככל שיש לאדם דעה רחבה יותר כך הוא סקרן יותר, ואותו דור לא הסתפק בהבטחה מאת הקב"ה שארץ ישראל מעולה מכל הבחינות, לא הספיקו להם כל הניסים והנספאות של יציאת מצרים קריעת ים סוף ואף לא המעמד הנשגב של מתן תורה כדי לסמוך על דבר ה' ולהיכנס לארץ ישראל בלי לשאול הרבה שאלות, הם רצו לראות בעיניים, הם היו סקרנים, ממש כמו אדם וחוה שגם הם לא בטחו בשכל העליון שאמר להם לחדול מעץ הדעת טוב ורע, והתאוה הגדולה לעיניים הסיחה דעתם מן הציווי, והסקרנות המוגזמת הזאת הביאה חורבן.

מוסר השכל באותו עניין למדים גם מירמיהו הנביא שהתלונן בפני הקב"ה שהוא לא מבין את ההנהגה שלו. הרשעים מצליחים, הבוגדים שלווים, המושחתים מתעשרים, מה קורה כאן? (צדיק אַתָּה ה' כי אָרִיב אֶלְיָךְ אֶךְ מְשַׁפְּטִים אֲדַבֵּר אֲתָךְ כִּי עַד דָּרָךְ רְשָׁעִים צִלְחָה שְׁלֹו כְּלַבְגָּדִי בְגָדִי.) אמר לו קוב"ה: את ההנהגה של בני האדם סביבך אתה לא מצליח לקרוא, את ההנהגה הכללית שלי את המציאות אתה רוצה להבין? (כי אַתְּ רַגְלִים רִצְתָה וְיִלְאוּךָ וְאִיךָ תִתְחַרְרָה אֶת הַסּוּסִים) כלומר, אם את המציאות האנושית אתה מתקשה להבין עד תום, כיצד תרצה להבין אל נורא עלילה?

רַבְּנוּ הַזֵּהִיר קֹאדַ אֶת אַנְ"שׁ לְמַהֵר לְהִתְפַּלֵּל מִזְקָדָם כְּפֹנֵא בְּשִׁיחוֹת הַר"ן, וְאִמְרוּ עוֹד אִם חֵס וְשְׁלוֹם נִגְדוּ עַל הָאָדָם לְמוֹת בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שֶׁכָּבֵר יְהִי לְאַחַר תְּפִלָּתוֹ (שיש"ק ד- תרכ"ו)

נְשִׁים לֹא הִרְשׁוּ לְהִכָּנס אֶל רַבְּנוּ בְּשֹׂם אֹפֶן. (שם)

אָמַר רַבְּנוּ: אֹמְרִים הָעוֹלָם בְּדָרָךְ הַלְּפָה, אַחַד שֶׁכָּבֵר חוּטָא וְאוֹכֵל חֲזִיר לְכָל הַפְּחוֹת שֶׁיֵּזֶל שׁוֹקֵן הַחֲזִיר עַל זְקוֹנוֹ, וְאִנִּי אֹמֵר שֶׁלְּכָל הַפְּחוֹת לֹא יֵזֶל עַל הַזְּקוֹן. כְּאֹמֵר שֶׁהָעוֹלָם אֹמְרִים שֶׁזֶה הָאָדָם שֶׁעוֹשֶׂה רַע אֵל יְהִי צְבוּעַ וְיִסְתַּיֵּר מִעֲשֵׂיו אֶלָּא טוֹב שֶׁיִּגְלֶה וְיִרְאוּ הַכֹּל אֶת נְכֻלּוֹתוֹ, וְאִנִּי אֹמֵר שֶׁלְּכָל הַפְּחוֹת יִתְבַּיֵּשׁ בְּמִעֲשֵׂיו הַמְּגוּנִים, וְלֹא יִגְלֶה מִעֲשֵׂיו בְּרִבְיָם, וְיֵשׁ אֹמְרִים שֶׁכְּפִנְתַּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה שֶׁכָּל כּוֹה שֶׁמוֹנֵעַ הָאָדָם עֲצֻמוֹ מִלְּעֲשׂוֹת רַע בְּעֵת חֲטָאוֹ אֶפְלוּ קִעַט זֶה גַם הוּא טוֹב. (שם)

ואם כך הנביא ירמיה, נתן לו הקב"ה להבין ומגבולותיו, על אחת כמה וכמה אנו צריכים להכיר בזה, ולשים גבול לסקרנות, שלא תהפוך לסקרנות, עקב כניסה לתחומים שאינם בתחום ההתמחות שלנו.

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של חסד" מנהל רחובי ב"קו ההלכה"

קו ההלכה הספרדי: *3030

בדיעבד אין זה נחשב להפסק ואין צריך לחזור ולברך, אבל אם יש שנית קבע כגון שישן חצי שעה בשכיבה על מיטתו צריך לחזור ולברך שוב. שלחן ערוך (סימן קע"ח סעיף ז) ומשנה ברורה שם (סעיף קטן ס"ח).

ישנתי ברכב והיה מתחת הכסא אוכל המונח בתוך שקית האם מותר לאוכלו, והאם יש הבדל בין אם האוכל היה מכוסה או מגולת?

אף שלכתחילה צריך להזהר שלא יהיו מאכלים תחת הכיסא שישן עליהם, מכל מקום להלכה אף אם ישן על הכיסא והיו תחתיו מאכלים יכול לאוכלם, אפי' אם האוכל היה גלוי בלי כיסוי. שו"ת שבט הקהתי (חלק ד' סימן ר"ב) ועיין בהליכות עולם (חלק א' עמוד ס"ז).

קניתי צ'יפס מחנות שווארמה, המוכר אמר לי שהצ'יפס טוון בשמן שטיגנו בו מקודם לכן קציצות בשה, האם אני צריך להמתין שש שעות, או שאפשר לאכול חלבי קודם לכן?

הצ'יפס הזה מוגדר כ"תבשיל של בשר" והמונהג להמתין שש שעות אף במקרה זה. בית יוסף (אורח חיים סימן קע"ג). בן איש חי (שנה שניה פרשת שלח אות ט) הליכות עולם (חלק ז' עמוד כ"ט).

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה-חוט של חסד

שאלות שנשאלו בקו ההלכה

בזמן האחרון בהרבה מקומות מערבים חמוציות בסלטים וכדומה, רציתי לשאול האם חמוציות נחשבות לפרי עץ או פרי האדמה?

יש לברך עליהם בורא פרי העץ. והנה הרב שלמה זלמן אויערבך (זאת הברכה עמוד 379) כותב לברך אדמה מכיון מכיון שזה שיח נמוך שכתב המשנה ברורה (סימן ר"ג סק"ה), שעל פירות היוצאים משיח נמוך מברכים בורא פרי האדמה, אבל הרב אלישיב (מובא בשו"ת ישא יוסף) כתב מכיון שכיום זה פרי חשוב שמגישים אותו בסעודות חשובות, יש לברך על זה בורא פרי עץ, וכן פסק הראשון לציון הגאון הרב יצחק יוסף שליט"א (ברכה נאמנה עמוד תתס"ו).

בירכתי על מאכל או משקה בעת לימודי למבחן, ולאחר מכן נרדמתי על הכיסא שינת עראי, כעת אני רוצה להמשיך ולאכול האם צריך לברך שוב?

אכלתי מיני מזונות ובירכתי "בורא נפשות" האם יצאתי ידי חובה או שצריך לחזור ולברך "ברכת מעין שלש"?

מצאנו לגבי ברכת שהכל שפוטרת את שאר הברכות כי היא ברכה כוללת, אבל במקרה שבירך בורא נפשות במקום מעין שלש צריך לחזור ולברך שוב, כי ברכת "בורא נפשות" אינה פוטרת שאר ברכות. חזון עובדיה (פ"ו שבט עמ' רס"ב - רס"ג).

שמעתי שיש איסור לשתות מים יחד עם אכילת דגים האם נכון הדבר ומה המקור לכך?

מובא בתוספות (מועד קטן יא. דיבור המתחיל כוורא) שיש חשש סכנה לשתות מים יחד עם אכילת הדגים, והביאו כך החיים. סימן ק"ע (סעיף קטן ע"ט) אמנם בספר חוט שני (שבת חלק ד' עמוד שצ"ט) מובא שחכינו שהרופאים אינם מודים שיש בזה סכנה לכן אין איסור בזמנינו, אבל מכל מקום המחמיר תבוא עליו ברכה.

